

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14 Δεκεμβρίου 2025

**Ο Προϋπολογισμός του 2026 δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων και της κοινωνικής πλειοψηφίας.
Όλοι στην απεργία της ΑΔΕΔΥ την Τρίτη 16 Δεκεμβρίου!**

Ο Προϋπολογισμός του 2026 δεν αποτελεί απλώς συνέχεια, αλλά κορύφωση μιας οικονομικής πολιτικής που σπαταλά τις ευκαιρίες της Χώρας και διευρύνει τις κοινωνικές ανισότητες μέσα από ένα άδικο και αναποτελεσματικό φορολογικό σύστημα. **Δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων και της κοινωνικής πλειοψηφίας.**

Ο Προϋπολογισμός 2026 δεν ενισχύει τους μισθούς και τις συλλογικές συμβάσεις, δεν αποκαθιστά τις απώλειες εισοδήματος των τελευταίων ετών, δεν δίνει προτεραιότητα στη δημόσια υγεία, παιδεία και κοινωνική προστασία, αναπαράγει ανισότητες, ευνοώντας περιορισμένα οικονομικά συμφέροντα. Οι εργαζόμενοι συνεχίζουν να πιέζονται από το αυξημένο κόστος ζωής, τη στασιμότητα των μισθών, την ανασφάλεια στην εργασία, τη συνεχιζόμενη υποχρηματοδότηση κρίσιμων δημόσιων αγαθών.

Ο Προϋπολογισμός δεν ενισχύει το κοινωνικό κράτος. Το διαβρώνει. Και μαζί του διαβρώνει την κοινωνική συνοχή, τις ευκαιρίες της νέας γενιάς και την ανάπτυξη της Χώρας. Οι κινητοποιήσεις των αγροτών αναδεικνύουν το ίδιο ακριβώς πρόβλημα, έναν προϋπολογισμό που δεν στηρίζει την παραγωγή, την περιφέρεια και τον μόχθο, αλλά μεταφέρει το κόστος της κρίσης στους εργαζόμενους, τους εκπαιδευτικούς και τους αγρότες. Η Ελλάδα είναι ουραγός στις κοινωνικές δαπάνες. Με βάση τα επίσημα ευρωπαϊκά δεδομένα:

- Είμαστε τελευταίοι στη στεγαστική δαπάνη. Η στέγη έχει γίνει πολυτέλεια για νέους και οικογένειες.
- Είμαστε ένατη Χώρα από το τέλος στη δαπάνη υγείας. Με νοσοκομεία σε μόνιμη κόπωση, με διασωληνωμένους εκτός ΜΕΘ, με ελλείψεις προσωπικού.
- Έχουμε την τέταρτη χαμηλότερη δαπάνη στην εκπαίδευση.
- Είμαστε στην τρίτη χειρότερη θέση όσον αφορά τη στήριξη οικογενειών με παιδιά, ενώ το δημογραφικό πρόβλημα είναι τεράστιο.
- Είμαστε πολύ κάτω από τον μέσο όρο στη στήριξη των ανέργων. Ο ευρωπαϊκός μέσος μισθός είναι περίπου 38 χιλιάδες ευρώ ετησίως, την ίδια ώρα που στην Ελλάδα είναι 17 χιλιάδες ευρώ ετησίως.

Αυτά δεν είναι «κενά». Είναι δομική αποσάθρωση του κοινωνικού κράτους. Είναι επί της ουσίας μια βόμβα στη βάση της κοινωνικής ειρήνης και ισορροπίας. Το πραγματικό εισόδημα των ελληνικών νοικοκυριών παραμένει χαμηλότερο από το 2010. Είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τέτοια κατάσταση. Ένας στους πέντε Έλληνες ζει σε κίνδυνο φτώχειας. Οι αυξήσεις στα τρόφιμα είναι πάνω από 39%. Στο ρεύμα 48%. Στα ενοίκια περισσότερο από 25%.

Την ίδια στιγμή, ο «φόρος πληθωρισμού» εξακολουθεί να ροκανίζει το εισόδημα των πολιτών. Από τα 2,5 δισ. ευρώ επιπλέον φορολογικά έσοδα του 2026, το 1,6 δισ. προέρχονται από τον ΦΠΑ. Συνολικά, την περίοδο 2019–2025, τα γενικά φορολογικά έσοδα αυξάνονται κατά 43,8%, ενώ τα έσοδα από ΦΠΑ εκτοξεύονται πάνω από 65%. Αυτό είναι το πραγματικό πρόσωπο της αδικίας: **ανάπτυξη που δεν επιστρέφει στην κοινωνία, αλλά αποτυπώνεται μόνο στα λογιστικά βιβλία του κράτους.**

Με βάση τα στοιχεία της Eurostat, η Ελλάδα κατέγραψε το υψηλότερο ποσοστό παιδιών σε καθεστώς υλικής στέρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση για το 2024, με το ποσοστό να αγγίζει το 33,6%. Αυτό σημαίνει ότι ένα στα τρία παιδιά στη χώρα μας, δεν έχουν πρόσβαση σε τουλάχιστον 3 από τα 17 αντικείμενα και υπηρεσίες του δείκτη, που περιλαμβάνει βασικά αγαθά και υπηρεσίες.

Και μέσα σε αυτό το κλίμα, η κυβέρνηση μιλά για «ανάπτυξη». Ανάπτυξη για ποιον; Για τον πολίτη που μετρά το ευρώ στο σούπερ μάρκετ; Για τον νέο που είναι αναγκασμένος να δουλεύει 13ωρα, δύο δουλειές, για να πληρώσει ένα ενοίκιο; Ή μήπως για τους εκλεκτούς του ΟΠΕΚΕΠΕ και των «κερδισμένων» λαχείων;

Στον χώρο της εκπαίδευσης παρά τις διακηρύξεις περί «επένδυσης στο ανθρώπινο κεφάλαιο», ο Προϋπολογισμός διατηρεί τη χρόνια υποχρηματοδότηση, αγνοεί τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων και των εκπαιδευτικών, δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα της εργασιακής επισφάλειας, αποτυγχάνει να στηρίξει ουσιαστικά τους μαθητές και τις οικογένειές τους. Οι εκπαιδευτικοί συνεχίζουν να εργάζονται σε συνθήκες μισθολογικής καθήλωσης και απώλειας αγοραστικής δύναμης, αυξημένου φόρτου εργασίας χωρίς αντίστοιχη στήριξη, ελλείψεων σε προσωπικό, υποδομές και παιδαγωγικά μέσα.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης θεωρεί ότι απαιτείται ένα νέο εναλλακτικό πλαίσιο το οποίο θα προβλέπει ουσιαστικές αυξήσεις μισθών και στήριξη των συλλογικών διαπραγματεύσεων, δίκαιη φορολόγηση, με ελάφρυνση της μισθωτής εργασίας, ενίσχυση των δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών, στοχευμένες πολιτικές για τη νέα γενιά, τις γυναίκες και τους ευάλωτους εργαζόμενους, δημόσιες επενδύσεις με κοινωνικό και περιβαλλοντικό αποτύπωμα.

Για εμάς, η εκπαίδευση δεν είναι κόστος, είναι κοινωνική επένδυση. Ο Προϋπολογισμός 2026 αποτελεί πολιτική επιλογή και εμείς επιλέγουμε να στεκόμαστε δίπλα στους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και τη δημόσια παιδεία. Συνεχίζουμε τον αγώνα για ένα σχολείο δημοκρατικό, συμπεριληπτικό και ποιοτικό για όλους.

Καλούμε τους εργαζομένους να είναι σε εγρήγορση, να διεκδικήσουν και να στηρίξουν μια προοδευτική εναλλακτική που βάζει τον άνθρωπο πάνω από τους αριθμούς. Για έναν προϋπολογισμό κοινωνικής συνοχής, αξιοπρέπειας και προοπτικής.

Συμμετέχουμε και στηρίζουμε την απεργία της ΑΔΕΔΥ, την Τρίτη 16 του Δεκέμβρη. Όλες και όλοι στους δρόμους!

**Δημοκρατική Συνεργασία
Εκπαιδευτικών Π.Ε.**